

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Meditatio De vulneribus pedum Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

MEDITATIO

De vulneribus pedum Christi.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea, & simul adora pedes CHRISTI seruatoris tui, qui hucusque pro tui amoris laborauerunt & fatigati sunt; & nunc transfodiuntur & cruentantur, pro abolendis peccatis tuis, & sanandis vulneribus tuis.

ASPICE anima mea, quomodo hi sanctissimi pedes suppedaneo Crucis innitantur, non ut aliquam ex eo requiem & consolationem accipiant, ad quem usum scabellum inuenta sunt; sed ut acerbius ex duris clavis, quibus transfixi sunt, torqueantur.

CONSIDERA IESUM sceleratissimis etiam hominibus inhumanius tractatum fuisse. Multi enim latrones & homicidae compedibus inclusi & vincti fuerunt, sed sine sanguinis effusione. Saluator autem

non ita, sed pedes eius crudeliter transfossi
& ad crucis compedem conclauati fuerunt.

4. **REVOLVE** tecum, quam ingens fuerit amor Christi, qui ut pedes nostros dirigeret in viam pacis, pedes suos asperis clavis transuerberari voluit, ut hac ratione pedum nostrorum excessus lucret atque expiaret.

5. **CONTEMPLARE** anima mea, quod Christus cum adhuc liber esset, nudis pedibus tæ utilitatis causa, multa itinera confecerit: modo autem eos amplius mouere non valens, quia cruci affixi sunt, per exiguum illum sanguinem, qui in illis reperiebatur, asperi clavi lanceola sauciatus, donat.

6. **CONSIDERA**, quam acerbus dolor fuit, quem Christus ex pedum suorum ad crucem conclauatione sensit: cum enim partes illæ ossibus & nervis refertæ sint, necessarium fuit, ut caro eorum quassaretur, nervi distenderentur & loco mouerentur, ossa denique romperentur, quo clavis penetrare posset.

7. **REVOLVE** tecum quantus cruciatus Christo fuit, quod clavis pedum ipsius, magna ex parte totius corporis molem sustineret, quæ paulatim descendens, vulnus ipsum

ipsum maius reddebat, & acerbiorera
Christo dolorem adferebat.

COLLOQVIUM. I.

Quid sibi vult, Saluator mi, ferrum
hoc quo pedes tuos transfossos con-
spicit? Nunquid o iudaei, Christum fugam
meditari, aut sine cruce ambulare velle pu-
tatis, quod pedes eius cruci affixistis? Non
erat hoc merendum, quia spontanea vo-
luntate sua iam inde, a primis incunabilis
participit, certus nunquam Crucem dese-
rere, Mancipijs ijsque non omnibus, sed
fugitiuis duntaxat pedes ferro constrin-
guntur, ne fugam capessant.

Cuius autem tu Domine mancipium es?
Quis tam duros pedibus tuis compedes in-
iecit? Si Deus Pater de coelis te misit, vt
nos a Daemonis seruitute vindicares, quo-
modo mancipium es? Si, iudaeis in hortum
Gethsemani irruentibus, vt te caperent,
obuiam illis iuisti, teque vincendum obtu-
disti, quomodo fugitiuus es: heu! video cru-
delem Synagogam, immitius te tractasse,
quam mancipia tractantur: illorum enim
pedibus compedes ferre sine pedum sau-
stione aut sanguinis effusione circum-
ponuntur: Synagoga vero, vt tibi acerbio-

rem subministraret dolorem, pedes tuos ferro aprauit, & vulnus iuxta clauum crassitiam tibi infixit. Sed tu amorose Domine, omnia ad nostrum bonum conuertisti, quanto enim maior sanguinis copia ex his sacris vulneribus tuis profluxit, & quanto maiorem in pedum tuorum transfixione, dolorem & defectiōnem sustulisti, tanto maius est meritum tuum. Nos Domine sumus mancipia & serui peccati nostris pedibus ferrum & compedes conueniunt, non tuis, qui nunquam scelus aliud quod consciuisti, *nec offendisti ad lapidem pedum tuum.*

COLLOQUIUM II.

GRatias tibi immortales o Christe, confero, quod ligari voluisti ut me ad vinculis absolueres, sed nosti, quod *ibi spiritus Domini tibi libertas.* Impartire ergo mihi spiritum hunc, ut liberatus à seruitute corruptionis, transeam in libertatem filiorum DEI.

Quis det oculis meis fontem lachrymarum, ut sacra vulnera pedum Liberatoris mei fletibus abluam? Quis tribuat mihi unguentum ut eos perungam? O S. Magdalena, quæ rectè intelligebas quanti

DE V. VULNER. CHRISTI. 99

Interflet his sanctis pedibus semper assidere: quæ noueras etiam quantæ consolationis esset eos osculari, & lachrymis irrigare: instrue me quomodo illud agere debeam, ut cor meum conteratur & emolliatur; atque oculi mei lachrymas tam vberes profundant, ut vulnera pedum Christi abluant: & ex sanguine illius lachrymis meis permixto, tale fiat unguentum, quod sanet vulnera animæ meæ. O sacer clauus, quando quidem truculenti illi satellites, nulla Christi commiseratione tanguntur, tu saltem compatere illi, & scito pedes hos, quos cruci conclauatos tenes, pedes esse Domini tui, qui tibi duritiem & esse dedit, quo non ad ipsius perniciem, sed obsequium vtereris. Quoniam ergo non distitisti potius in mille partes, quam quod pedes factoris tui transfoderes; modo saltem igne charitatis eius emollitas, noli esse durus in iisdem pedibus sustentandis.

ORATIO.

Benignissime IESU, per summum illum
 dolorem, quem passus es in sacris pedi-
 bus tuis: & per pretiosum illum sanguine,
 quem ex eorundem pedum vulneribus pro-
 fudisti, te rogo, ignosce mihi omnes erro-
 res, quos in sequendis fallacis huius mun-
 di semitis commisisti: in quibus erravi sicut
 ouis quæ perijt. Sed tu misericordissime
 Domine qui de cælis descendisti, ut quæ-
 res ouem in deserto perditam, quære ter-
 rum tuum: Et ne deinceps errarem, sed in
 via mandatorum tuorum perseverem, sit
 lucerna pedibus meis verbum tuum &
 lumen semitis meis. Recordare Seruator
 mi, quia homo factus es, non tantum ut me
 redimeres à seruitute peccati, sed etiam
 ut esses mihi dux in hac peregrinatione.
 Fac igitur Domine, ut ita te sequar, ut in
 exitu animæ meæ tibi gratus agens dice-
 re possim: Dominus direxit gressus
 meos, & tenebræ me non
 comprehenderunt.

Amen.

MEDI